

ส่วนที่ ๙

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดร้อยเอ็ด

แผนที่จังหวัดร้อยเอ็ด

10 0 10 20 Kilometers

ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมจังหวัดร้อยเอ็ด

ประวัติจังหวัดร้อยเอ็ด

ประวัติเมืองร้อยเอ็ดโดยสังเขปนี้ค้นคว้าจากตำนานอุรังคธาตุ ซึ่งเป็นหนังสือในланจารึกด้วยตัวอักษรไทยน้อยจากห่อไตร วัดหลวง เมืองหลวงพระบางมีข้อความพิสดาร ๓๙ ผู้กibleาน ซึ่งเจ้าคุณพระพนมเจติyanรักษ์ อดีตเจ้าคนจังหวัดนครพนม (ฝ่ายธรรมยุต) ได้แปลเป็นหนังสือไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๘ มีข้อความเกี่ยวกับเมืองร้อยเอ็ด โดยสังเขปดังนี้

ประวัติเมืองร้อยเอ็ด แบ่งออกได้เป็น ๓ สมัย

๑. สมัยพุทธกาล ๒. สมัยพาแดง ๓. สมัยอยุธยาและรัตนโกสินทร์

เมืองร้อยเอ็ด สมัยพุทธกาล ปรากฏตามตำนานอุรังคธาตุ ว่าปางเมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จตั่งขันธ์ปรินิพพาน ได้แปรปีปalityแปดเดือนนั้น พระกัสสสปะอัครสาวกพระอรหันต์เจ้า ผู้ใกล้ชิดพระพุทธองค์ได้อัญเชิญอุรังคธาตุของพระพุทธเจ้าดำเนินไปยังเบื้องบูรพาแห่งชุมพุทวีป จากกุฉินารายณ์ – ป่าวาย เพื่อไปประดิษฐาน ณ ดอยกับปันคีรี (ภูกำพร้า) ตามที่พระพุทธองค์ได้ทรงดำรัสไว้เป็นปัจฉิมพจน์ ณ เบื้องบูรพาแห่งชุมพุทวีปนั้น อดีตการลنانมาแล้วมีเอกสารหนาครอบฯ ๔ นคร คือ

๑. เมืองสกกลนคร (จังหวัดสกกลนคร)

๒. เมืองสาเกตุนคร (จังหวัดร้อยเอ็ด)

๓. เมืองมรุกนคร (เมืองราชตุพน-เมืองป่าไม้ราก) ๔. เมืองอินทร์ปัฐม์นคร (เมืองนครพนมเปญ)

เบื้องบูรพาแห่งชุมพุทวีปนั้น เมืองสาเกตุนครเป็นเมืองใหญ่ อยู่คุณย์กลางเมืองขึ้นใหญ่น้อยทั้งหลาย ตามหนังสืออักษรไทยน้อยของท่านเจ้าคุณพระพนมเจติyanรักษ์ มีที่พอจะสันนิษฐานเกี่ยวกับเมืองร้อยเอ็ดอยู่ ๓ แห่ง

เมืองสาเกตุ.....ประตุ (ตกขาดลบคำว่า “นคร ๑๐๑”)

เมือง.....นคร.....ประตุ (ตกคำว่า “สาเกตุกับ ๑๐๑”)

เมือง.....๑๐๑.....(ตกคำว่า “สาเกตุนคร”)

สรุปแล้วawanได้ความว่า เมือง สาเกตุนคร ๑๐๑ ประตุ (๑๐๑ awanว่าสิบเอ็ด)

ตามตำนานอุรังคธาตุมีตัวอักษรเขียน(จาร) เมือง ๑๐๑ เกือบทุกแห่งจึงได้กล่าวมาเป็นต้นเหวีและท้าวสังฆิช ราชโหรส ไปอยู่เมืองลา (อยู่แขวงเมืองเวียงคุก ตรงข้ามหัวยแก้คดเก้าเลี้ยว อาศัยอยู่กับนางอินทร์สวรรค์ลงจอด บางแห่งว่านางอินทร์แปง (นางอินทร์แปง เป็นราชเทวีของพระเจ้าบุรีจันทร์อ้ายลัวย) ตั้งแต่สมัยพระเจ้า กุลันทะจนถึงสมัยพระเจ้าบุรีวงศารมมิกราชนั้น มีเมืองขึ้นอยู่ ๑๖ เมือง มีทางเข้า ๑๖ ประตุ สาเกตุ นคร (เมืองร้อยเอ็ด) จึงมีเมืองขึ้นปรากฏตามภูมิภาคใกล้เคียง ที่มีชื่อปรากฏอยู่ต่ำราบท่าทุกวันนี้ คือ

๑. เมืองเชียงเหียน (อยู่จังหวัดมหาสารคาม)

๒. เมืองสีแก้ว (บ้านสีแก้ว อำเภอเมืองร้อยเอ็ด)

๓. เมืองฟ้าเดด (บ้านฟ้าเดดสูงยาง อำเภอเมืองลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์)

๔. เมืองเปลือย (บ้านเมืองเปลือย อำเภอเมืองร้อยเอ็ด)

๕. เมืองทอง (บ้านเมืองทอง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด)

๖. เมืองหงษ์ (บ้านเมืองหงษ์ อำเภอจตุรพักรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด)

๗. เมืองบัว (บ้านเมืองบัว อำเภอเกษตรธรีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด)

๘. เมืองคง (อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด)

๙. เมืองเชียงขาว (บ้านจาน อำเภอ rwachburī จังหวัดร้อยเอ็ด)

๑๐. เมืองเชียงดี (บ้านหัวโนน อำเภอ rwachburī จังหวัดร้อยเอ็ด)

๑๑. เมืองไฟ (บ้านเมืองไฟ อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด)

ประชุมเมือง ๑๑ ประชุม ของสาเกตุนคร มีดังนี้

ด้านทิศเหนือ	คือ ประชุมเมืองฟ้าเดด เมืองสีแก้ว เมืองเชียงใหม่
ด้านทิศตะวันตก	คือ ประชุมเมืองเปลือย เมืองทอง เมืองงาชี
ด้านทิศใต้	คือ ประชุมเมืองบัว เมืองคง
ด้านทิศตะวันออก	คือ ประชุมเมืองเชียงขวาง เมืองเชียงดี เมืองไช

อาณาจักรกุลุพจึงเป็นอาณาจักรที่มีการปกครองและรัฐประศาสนศาสตร์แตกต่างกับ อาณาจักรอื่น ๆ เพราะมีเส้นทางเข้าสู่เมืองหลวง ๑ ทาง ซึ่งเป็นของแต่ละเมืองขึ้นสร้างตรงไปยังสาเกตุนคร และมีทางเข้า ๑ ประชุม มีรัฐส่วนคุณการเข้าเมือง เข้าใจว่าสมัยพระเจ้าสุริยวงศารมมิกราช ก็เป็นชื่อภาษาของมีคำกลอนโบราณบทหนึ่งที่กล่าวถึงสาเกตุนครว่า “เมืองสิบเอ็ดผักตู สิบแปดป่องอี้ยม ชาวดีแม่น้ำได” ทั้งนี้ เพราะได้มีการสร้างวิหารสูง ๖ ขั้นขึ้นที่กลางเมือง กลางบึงพลาญชัย ให้มีบันไดถึง ๒๙ ขั้น มีหน้าต่าง๘๘ ช่อง และมีประชุม ๑๗ ช่อง (โบราณเชียงเป็น ๑๐๑)

สมัยผาแดง อาณาจักรกุลุพจ อันมีเมืองสาเกตุนครเป็นเมืองหลวง เริ่มเสื่อมอำนาจจนกระทั่งเสียเมือง พระเจ้าสุริยวงศารมมิกราชถูกสำเร็จโทษ นางรัตนเทวี และท้าวสังขวิชราชโกรส และท้าวการโงห์หนี่ปอยู่เมืองวีียงคุกแขวงเมืองเวียงจันทร์อาณาจักรกุลุพจและ สาเกตุนครก็ถึงกาลวิบัติล่มจม

ดำเนินท้าวผาแดงนั้นจึงไม่มีชื่อเมืองหล่ายเมืองของอาณาจักรกุลุพจไปปรากฏอยู่ในดำเนินท้าวผาแดง คงมีแต่เมืองเชียงใหม่ เมืองสีแก้ว เมืองฟ้าเดด เท่านั้นที่ปรากฏอยู่ในดำเนินท้าวผาแดงนางái ตอนหนึ่งว่า บึงไฟขนาดมีมากของพระยาขอมตามกลางมาจอกลายเป็นบึงพลาญชัย

ตามประวัติศาสตร์นั้นขอเริ่มแผ่อำนาจเข้ามาสู่ชุมพุทวีปทางภาคบูรพาฯ ศตวรรษที่ ๕-๑๓

จากดำเนินท้าวผาแดงเป็นการแผ่อำนาจอิทธิพลของขอม ตามดำเนินท้าวผาแดงกล่าวว่า พระยาขอมธรรมมิกราชเจ้าผู้ครองนครหนองหารหลวง ได้ใช้ศูลوبายทางรัฐประศาสนศาสตร์ จัดงานมหกรรมบุญบ้องไฟແສນ โดยมีนางไ่อราชบุตรเป็นรางวัลเดิมพัน อันเป็นสาเหตุแห่งการขัดกันอย่างรุนแรงระหว่างท้าวผาแดงแห่งอาณาจักรพาโง (เมืองพาโงเป็นเมืองเก่าอยู่แขวงคำภู่พุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์) กับท้าวพังคีแห่งอาณาจักรศรีสัตตนาค

จนเกิดเป็นสงครามชิงนางไ้อีเข่นเดียวกับสงครามชิงนางสีดาในเรื่องรวมเกียรติ (เรื่องราวดัง ๆ เกี่ยวกับเรื่องพาแดง นางไ้อี ได้มาจากการบันทึกในบ้านของจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งท่านเจ้าคุณพระอธิการนุวัตรวัดมหาชัย จังหวัดมหาสารคามเป็นผู้แปล)

เมืองสาเกตุนครแห่งอาณาจักรกุลุพจ กับเมืองขึ้นอีก ๘ เมือง (เว้นเมืองเชียงใหม่ เมืองสีแก้ว เมืองฟ้าเดด) ในดำเนินไม่ปรากฏว่าไปร่วมงานมหกรรมบุญบ้องไฟແສນ พอสันนิษฐาน ได้ว่าพระยาขอมธรรมมิกราชแห่งอาณาจักรหนองหารหลวง ทำลายอาณาจักรกุลุพจได้สำเร็จ เพราะปรากฏตามดำเนิน อุรังคธาตุว่า ท้าวศรีโคตรพระตะบอง (เจ้าขอมผู้ทรงพลัง) ได้ครองอาณาจักรโคตรบูรด้วย

เมืองมรุกนคเป็นเมืองหลวงแห่งอาณาจักรโคตรบูร เป็นเมืองที่ตั้งอุรังคธาตุ คือพระธาตุพนมสีบุ่ง ณ เมืองราชตุพนมนี้ได้ชุดพบโบราณวัตถุ คือ รูปสมารรถนะเจ้าที่นิหารีกอักษร “เย็มมา” ซึ่งมีปรากฏอยู่ในประเทศไทยเพียงสองแห่งเท่านั้น คือที่จังหวัดนครปฐม กับที่วัดหัวบึง (วัดศิลามงคล พระธาตุพนม) ท่านผู้รักษาอนุชนิษฐานว่าพระเจ้าอโศกมหาราชคงจะส่งพระธรรมทูตพร้อมทั้งธรรมจักร (เสมอธรรมจักร) ติดตามพระบรมสารีริกธาตุไปทุกหนทุกแห่ง

ปีชากับม้าแม่แล (แม่แหล่) ตามดำเนินอุรังคธาตุว่า สาเกตุนครแห่งอาณาจักรกุลุพจ มีเมืองขึ้นอยู่ ๑๑ เมือง มีการสืบสารและการคมนาคมดีเยี่ยม คือ ปีชากับ (ยี่สิบวัว) เป็นปีที่มีเสียงก้องกังวนไกลส่งสัญญาณข่าวสารบอกเหตุการณ์รายดีที่จะเข้ามาสู่คราบสาเกตุนคร

ม้าแม่แล (แม่แหล่) ตามตำนานเป็นม้าพลาหก (ม้าที่มีกำลังหากเท่าของม้าธรรมชาติ รูปร่างของม้าพลาหกเป็นอย่างไรนั้นจะไปพิจารณาดู ได้ที่รูปสลักลายจุ่มเจียที่ฝาผนังด้านตะวันตกของเจดีย์พระธาตุพนมมีรูปม้าพลาหกติดอยู่กับลายจุ่มเจีย ลายจุ่มเจียเป็นลายเครื่องสถาปัตย์ คายพบเห็นแห่งเดียวที่ฝาผนังพระเจดีย์ธาตุพนม

เมื่ออาณาจักรกุลุนทะ เสื่อมลงแล้ว เมืองสาเกตุนครกีกลายเป็นเมืองร้างมาช้านาน มีต้นกุ่ม (ต้นผักกุ่ม) ขึ้นรอบบึง รอบคูเมืองทั่วไปจนเรียกว่า “บ้านกุ่มข้าง” มาปรากฏเป็นเมืองร้อยเอ็ดขึ้นเมื่อเมืองเจ้า ห้ามเมิด ท้าวอน (ต้นตระกูลเจ้าสีลังกุร สุวรรณหาดาภวุฒาหนท-เรืองสุวรรณ ถิศ) ยกบ้านกุ่มขึ้นเป็นเมืองร้อยเอ็ดในภายหลัง

สมัยครุยธยาและรัตนโกสินทร์

ปี ๒๒๕๖ ราชเจ้าสร้อยศรีสมุทรพุทธางกูร กษัตริย์ ไปทรงเมืองจำปาศักดิ์ ทราบว่าร้อยเอ็ดเป็นเมืองร้าง จึงให้เจ้า แก้วคุมครัวลาวไปประมาณ ๓,๐๐๐ คนเศษ มากอยู่ที่ร้อยเอ็ดครั้งแรกมาอยู่ที่บ้านทุ่ง (ปัจจุบันคืออำเภอสุวรรณภูมิ) เรียกว่าเมืองทุ่งขึ้นกับจำปาศักดิ์

เมื่อเจ้าสร้อยศรีสมุทรพุทธางกูรและท้าวอนซึ่งเป็นน้อง หลังจากที่พระบิดาถึงแก่กรรม เจ้าสร้อยศรีสมุทรพุทธางกูรได้แต่งตั้งให้ห้ามเมิดผู้พี่เป็นเจ้าเมือง ส่วนท้าวอนเป็นอุปชาต (ที่เรียกว่า “ห้ามเมิด” เพราะเกิดในวันที่มีสุริยปีต)

ห้ามเมิดครองเมืองแทนบิดาจนถึง พ.ศ. ๒๓๐๖ ก็ถึงแก่กรรม ห้าวอนผู้เป็นอุปชาตก็ขึ้นครองเมืองสืบแทนต่อมาห้ามเมิดมีบุตรสองคน คือ หัวเชียงและหัวสูนย์ เมื่อหัววอนครองเมืองได้สี่ปี ก็ได้บดีทางกรุงศรีอยุธยา ขอกำลังมาปราบปรามหัววอน สมเด็จพระบรมราชาที่ ๓ จึงโปรดเกล้าฯ ให้พระยาพรหมกับพระยากรมท่ายกทัพลงมาพร้อมกับหัวเชียงและหัวสูนย์ เมื่อหัววอนทราบข่าว จึงหนีไปอยู่ที่บ้านกุดจาก (บ้านดง-เมืองกุดจาก อยู่ในท้องที่อำเภออาจสามารถในปัจจุบัน) กองทัพจากกรุงศรีอยุธยาจึงเข้าเมืองได้อย่างง่ายดายและได้ตั้งหัวเชียงเป็นเจ้าเมืองเมื่อพระยาพรหมกับพระยากรมท่ากลับไปยัง กรุงศรีอยุธยาแล้ว พระบาทสมเด็จพระบรมราชาที่ ๓ โปรดให้กลับคืนมาอย่างเมืองทุ่งอีกเพื่อเกลี้ยกล่อมให้ หัววอนคืนดีกับหัวเชียง และหัวสูนย์ ตั้งแต่นั้นมาเมืองทุ่งก็ตกเป็นเมืองขึ้นของกรุงศรีอยุธยา

ใน พ.ศ. ๒๓๑๕ สมัยพระเจ้าตากสินซึ่งได้ครองราชย์ ณ กรุงธนบุรีได้ประมาณ ๔ ปี พระยาพรหม พระยากรมท่า เห็นว่าเมืองทุ่ง ขัยภูมิ ไม่สมควรที่จะตั้งเมือง เพราะเป็นโนนสูงลำน้ำเช (ลำน้ำเสียว ในปัจจุบัน) น้ำไหลแรงจะตั้งไม่ได้ จึงโปรดตั้งเมืองทุ่งเป็นเมืองร้อยเอ็ด (จากประวัติที่กล่าวว่าตอนนี้จะเห็นว่าหัววอนที่ที่กำลังก่อการก่อการไม่สงบ จึงมีบุกไปยังกรุงธนบุรี ขอตั้งเมืองดงหัวสารเป็นเมืองสุวรรณภูมิตั้งแต่นั้นมา ในการสร้างบ้านเมืองสุวรรณภูมิหรือศรีภูมินี้ ได้สร้างหลักเมืองและวัดทั้งสองวัด)

ต่อมาในรัช พ.ศ. ๒๓๑๘ หัววอนซึ่งหนีไปอยู่ ณ บ้านกุดจาก ได้เข้าเฝ้าพระยาพรหมและพระยากรมท่า พระยาทั้งสองเห็นว่าหัววอนมีผู้คนบ่ำไพร่มาก จึงมีใบบุกไปยังกรุงธนบุรี ขอยกบ้านกุ่มขึ้นเป็นเมืองร้อยเอ็ด และตั้งหัววอนเป็นเจ้าเมือง ขอขึ้นกับกรุงธนบุรี พระยาจัตากสินจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหัววอนเป็นพระยาตีตะวงษา เป็นเจ้าเมืองร้อยเอ็ด ส่วนเมืองสุวรรณภูมิ ได้ตั้งหัวอีะบุตร หัวเชียงเป็นพระยาต้นวงศ์เจ้าเมืองสุวรรณภูมิ

ตามประวัติที่คันพับแสดงว่าร้อยเอ็ดเป็นเมืองขอมาแต่ก่อน เพราะมีเทวสถานที่เรียกว่า “กุ” และร้อยเอ็ดเคยทำสงครามกับเมืองอื่น ๆ หลายครั้ง เช่น เมือง พ.ศ. ๒๓๖๘ เจ้าอนุวงศ์เวียงจันทน์เป็นกบฏต่อกรุงเทพฯ ยกทัพมาตีกรุงกาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด สุวรรณภูมิ จนถึงนครราชสีมา ในที่สุดกองทัพเจ้าอนุวงศ์ก็ถูกตีพ่ายกลับไป

พ.ศ. ๒๕๖๔ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีแห่งใหม่ ทำให้เมืองร้อยเอ็ดและบริทาวมเมืองอีสานล้วนต้องขึ้นตรงต่อกรุงรัตนโกสินทร์ ส่วนเมืองร้อยเอ็ดก็ได้มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องจนมีฐานะทางการเมืองและความสำคัญเนื่องจากมีอิทธิพลในเวลาต่อมา

พ.ศ. ๒๕๖๖ พระขติยะวงศ์ (หน) ถึงแก่กรรม ท้าวสีลังบุตรคนโตได้รับโปรดเกล้าฯ ให้เป็นพระขติยะวงศ์ เจ้าเมืองร้อยเอ็ดสืบแทน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เกิดกบฏเจ้าอนุวงศ์ เมื่อกองทัพกบฏถูกตัดตอนรันกลับมา กำลังทหารจากเมืองร้อยเอ็ดได้เข้าโจมตีข้าศึกจนพากบฏแตกพ่าย พระขติยะวงศ์ (สีลัง) มีความดีความชอบได้รับโปรดเกล้าฯ ให้เป็นพระยาขติยะวงศ์

พ.ศ. ๒๕๑๕ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว อุปราชเหง้าได้มาขอตั้งบ้านดอนสำโรงขึ้นเป็นเมืองเกษตรวิสัย และตั้งอุปราชเหง้าเป็นพระศรีเกษตรธิราช เป็นเจ้าเมือง

พ.ศ. ๒๕๑๘ เกิดสองครมปราบช่องที่เวียงจันทน์และหนองคาย เจ้าเมืองอุบลได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้ายกกำลังไปปราบ โดยเกณฑ์กำลังพลจากหัวเมืองตะวันออกเฉียงเหนือไปช่วยปราบกบฏ เมื่อกองทัพยกมาถึงเมืองร้อยเอ็ด พระขติยะวงศ์ (สาร) และราชวงศ์ (เสือ) ได้สมทบกำลังไปปราบช่องด้วย เมื่อเสร็จศึกราชวงศ์ (เสือ) ได้รับแต่งตั้งเป็นพระขติยะวงศ์เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงปฏิรูปการปกครองในระบบมณฑลเทศบาล จึงให้รวมหัวเมืองอีสานเข้าด้วยกัน แล้วแบ่งออกเป็น ๔ กองใหญ่ แต่ละกองมีข้าหลวงกำกับการปกครองกองละ ๑ คน และมีข้าหลวงใหญ่กำกับราชการอีกชั้นหนึ่งอยู่ที่เมืองจำปาศักดิ์ กองใหญ่ทั้ง ๔ กอง ได้แก่ หัวเมืองลาวฝ่ายตะวันออก หัวเมืองลาวฝ่ายตะวันออกเฉียงเหนือ หัวเมืองลาวฝ่ายเหนือ และหัวเมืองลาวฝ่ายกลาง เมืองร้อยเอ็ดเป็นหัวเมืองเอกในจำนวน ๑๒ เมืองของหัวเมืองลาวฝ่ายตะวันออกเฉียงเหนือ มีศูนย์การบริหารหัวเมืองอยู่ที่เมืองอุบลราชธานี ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้ตราระบบการปกครองเทศบาลขึ้นใช้ปกครองส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ หัวเมืองลาวจึงเปลี่ยนฐานะเป็นมณฑลลาวการ ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นมณฑลตะวันออกเฉียงเหนือ และมณฑลอีสานตามลำดับ

พ.ศ. ๒๕๒๐ ตั้งบ้านโป่งขึ้นเป็นเมืองพนมไพร แคนมฤค ให้เลื่อนหลวงรักษาราชานุฯ (บุญตา) เป็นพระยาดำรงฤทธิ์ไกร เป็นเจ้าเมือง ตั้งบ้านเมืองเสือเป็นเมืองพยัคฆ์ภูมิพิสัย ให้หัวขติยะเป็นเจ้าเมือง

พ.ศ. ๒๕๒๕ ตั้งเมืองหงษ์เป็นเมืองจตุรพัตรพิมาน ให้หลวงพระมหาพิทักษ์เป็นเจ้าเมืองในสมัยต่อมา เมืองร้อยเอ็ดได้อัญญามณฑลอีสานแต่เนื่องจากร้อยเอ็ดเป็นเมืองที่เจริญมานานและมีความสำคัญ จึงเปลี่ยนจากมณฑลอีสานเป็นมณฑลร้อยเอ็ด หลังจากนั้นจึงได้ตั้งเป็นจังหวัดร้อยเอ็ดและเมืองต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นอำเภอขึ้นกับจังหวัดร้อยเอ็ดในปี

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เมืองร้อยเอ็ดได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นบริเวณร้อยเอ็ด โดยแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๕ เมือง คือเมืองร้อยเอ็ด เมืองสุวรรณภูมิ เมืองมหาสารคาม เมืองคลองลาไ洒 และเมืองกาฬสินธุ์

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสนอต่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ให้เป็นไปตามที่เสนอของเทศบาลข้าหลวงมณฑลอีสานว่า ควรแยกมณฑลอีสานออกเป็น ๒ มณฑล คือ มณฑลอุบลราชธานีและมณฑลร้อยเอ็ด พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้เป็นไปตามที่เสนอ มณฑลร้อยเอ็ดจึงมีเขตปกครอง ๓ จังหวัดคือ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์

พ.ศ. ๒๕๖๕ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้โปรดเกล้าฯ ให้รวมมณฑลร้อยเอ็ด มณฑลอุบล และมณฑลอุดร เป็นภาคเรียกว่า ภาคอีสาน มีอุปราชประจำภาคอยู่ที่เมืองอุดรธานี ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้โปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิกภาคอีสาน แล้วปรับเปลี่ยนเป็นการปกครองระบบมณฑลตามเดิม ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ได้โปรดเกล้าฯ ให้ยุบมณฑลร้อยเอ็ด มณฑลอุดร และมณฑลอุบล และให้เปลี่ยนชื่อเป็นจังหวัด ขึ้นต่อมณฑลนครราชสีมา

ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๕ ได้เกิดกบฏผู้บุญชิ้นในจังหวัดร้อยเอ็ดอันมีสาเหตุมาจากการยกเลิกการปกครองแบบดั้งเดิม โดยยกเลิกตำแหน่งเจ้าเมือง และแต่งตั้งข้าราชการจากส่วนกลางเป็นปกครอง ทำให้เกิดการต่อต้านจากกลุ่มเจ้าเมืองเดิมและทายาท กบฏผู้บุญชิ้นจากการมีผู้อ้างตัวเป็นผู้วิเศษตามท้องถิ่นต่าง ๆ ในภาคอีสาน ในที่สุดก็ถูกทางราชการปราบได้ราบคาบ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ สำนักงานทรัพยากรบุคคล จังหวัดร้อยเอ็ด เห็นว่า บึงพลائعชัย (เดิมใช้ชื่อว่าบึงพระลานชัย) ซึ่งตั้งอยู่ใจกลางเมืองร้อยเอ็ดตื้นเขิน ถ้าปล่อยทิ้งไว้บึงก็จะหมดสภาพไป จึงได้ซักชวนชาวบ้านจากทุกอำเภอมาชุดลอกบึงเพื่อให้มีน้ำขังอยู่ได้ตลอดปี ได้ดำเนินการชุดลอกบึงทั้งกลางวันและกลางคืนอยู่ ๒ ปี มีชาวบ้านมาร่วมชุดลอกบึงถึง ๔๐,๐๐๐ คน นับว่าเป็นผลงานที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่งของไทยที่ควรจารึกไว้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกหลานไทยต่อไปชั่วภานาน ต่อมาก็ได้มีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจนเป็นมรดกที่สำคัญของจังหวัดร้อยเอ็ดมาตราบเท่าทุกวันนี้

สภาพทั่วไป สภาพเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดร้อยเอ็ด

๑. สภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้งและขนาด

จังหวัดร้อยเอ็ดตั้งอยู่ตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างละติจูดที่ ๑๕ องศา ๒๕ ลิปดาเหนือ ถึง ๑๖ องศา ๑๙ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๑๐๓ องศา ๑๖ ลิปดาตะวันออก ถึง ๑๐๔ องศา ๒๑ ลิปดาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ ๕๑๒ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๔,๒๙๙.๔๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕,๑๘๗,๑๕๖ ไร่ มีเขตแดนติดต่อกับจังหวัดอื่น ๆ หลายจังหวัดดังนี้

ทิศเหนือและตะวันตกเฉียงเหนือ จังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดมุกดาหาร

ทิศใต้ จังหวัดสุรินทร์

ทิศตะวันออกเฉียงใต้ จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศตะวันออก จังหวัดยโสธร

ทิศตะวันตก จังหวัดมหาสารคาม

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๓๐-๑๖๐ เมตร มีภูเขาทางตอนเหนือตอนกลางเป็นที่ราบลุกคลื่น ตอนใต้เป็นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำมูล และเป็นที่ราบที่เรียกว่าแอ่งกระยะซึ่งเรียกว่า ทุ่งกุลาร้องให้ ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุม ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอสุวรรณภูมิ อำเภอเกษตรธรรไสย อำเภอปทุมรัตน์ และอำเภอโพนทราย คิดเป็นเนื้อที่ประมาณ ๙๘๖,๐๐๐ ไร่ หรือประมาณ ๑ ใน ๕ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดร้อยเอ็ดได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ สภาพภูมิอากาศอยู่ในประเภทฝนเมืองร้อน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๑๙๖.๘ ลูกบาศก์มิลลิเมตร ฝนตกชุกในเดือนมิถุนายนถึงกันยายน อากาศร้อนแห้งแล้งในเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน

๑.๔ การบริหารและการปกครอง

จังหวัดร้อยเอ็ดแบ่งการปกครองออกเป็น ๒๐ อำเภอ ๑๗๓ ตำบล ๒,๔๑๒ หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓ รูปแบบ คือ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๑๗ แห่ง (เทศบาลเมือง ๑ แห่ง และเทศบาลตำบล ๑๖ แห่ง) และองค์กรบริหารส่วนตำบล ๑๕๖ แห่ง

๑. อำเภอเมืองร้อยเอ็ด
๒. อำเภอเกษตรวิสัย
๓. อำเภอปทุมรัตต์
๔. อำเภอจตุรพักตรพิมาน
๕. อำเภอชัยบุรี
๖. อำเภอพนมไพร
๗. อำเภอโพนทอง
๘. อำเภอโพธิ์ซัย
๙. อำเภอหนองพอก
๑๐. อำเภอสละภูมิ
๑๑. อำเภอสุวรรณภูมิ
๑๒. อำเภอเมืองสรวง
๑๓. อำเภอโพนทราย
๑๔. อำเภออาจสามารถ
๑๕. อำเภอเมียวดี
๑๖. อำเภอศรีสมเด็จ
๑๗. อำเภอจังหาร
๑๘. อำเภอเชียงขวัญ
๑๙. อำเภอหนองยี
๒๐. อำเภอทุ่งเขาหลวง

มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๑,๓๑๐,๒๕๙ คน แยกเป็นชาย ๖๕๔,๕๐๘ คน หญิง ๖๕๕,๗๕๑ คน โดยมี อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด ๑๔๙,๐๕๙ คน รองลงมาได้แก่ อำเภอสละภูมิมีจำนวน ๑๑๔,๖๓๕ คน และอำเภอสุวรรณภูมิ มีจำนวน ๑๓๓,๓๔๔ คน สำหรับอำเภอที่มีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุด คือ อำเภอจังหาร โดยมีอัตราความหนาแน่น ๒๙๕ คนต่อตารางกิโลเมตร รองลงมาได้แก่ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด มีอัตราความหนาแน่น ๒๔๐ คนต่อตารางกิโลเมตร และอำเภอเชียงขวัญมีอัตราความหนาแน่น ๒๑๕ คนต่อตารางกิโลเมตร โดยอัตราความหนาแน่นโดยเฉลี่ยของจังหวัดอยู่ในระดับ ๑๗๘ คนต่อตารางกิโลเมตร

โดยประชากรมีกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

- กลุ่มไทย-ลาว เป็นกลุ่มนี้มีเมืองเดิม อาศัยทั่วไปในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด
- กลุ่มไทย-เขมร เป็นคนที่อยู่ในจังหวัดร้อยเอ็ด แต่มีบรรพบุรุษที่มีเชื้อสายเขมร อยู่ในอำเภอสุวรรณภูมิ และเกษตรวิสัย
- กลุ่มไทย-ส่วย เป็นคนที่อยู่ในจังหวัดร้อยเอ็ด มีเชื้อสายเป็นชาวส่วยหรือกูย อยู่บริเวณอำเภอสุวรรณภูมิและอำเภอโพนทราย ติดต่อกับจังหวัดศรีสะเกษ
- กลุ่มภูไทหรือผู้ไทย เป็นกลุ่มที่ตั้งถิ่นฐานในอำเภอเมียวดี หนองพอก ซึ่งติดต่อกับจังหวัดกาฬสินธุ์ ยโสธร และมุกดาหาร
- กลุ่มไทยอี เป็นกลุ่มที่มีเชื้อสายมาจากแขวงคำม่วน ประเทศลาว อาศัยอยู่ในเขตอำเภอโพธิ์ซัย นอกจากนั้นยังมีกลุ่มคนไทยพื้นเมืองอาศัยในจังหวัดร้อยเอ็ดในภายหลัง ได้แก่ กลุ่มไทย-จีน กลุ่มไทย-ยวน กลุ่มไทย-แขก

๑.๕ การศึกษา

การศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ดได้ริเริ่มอย่างแบบตัวตนกันนี้ได้เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๓ โดยพระครูอดุล ยศศิลพรต เจ้าอาวาสวัดศรีมงคล (ปัจจุบันคือวัดสรสะทอง) อำเภอเมืองร้อยเอ็ด ทรงกับช่วงเวลาที่พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้มอบหมายให้ราษฎร์ทั่วประเทศเปิดโรงเรียนอย่างเป็นทางการที่วัดศรีมงคลโดยได้ตั้งชื่อว่า โรงเรียนวัดศรีมงคล ปลาย พ.ศ. ๒๔๕๖ จึงได้ย้ายมาทำการสอนที่อาคารที่ว่าการอำเภอเก่าริมแม่น้ำปูนทั้งเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนประจำจังหวัดร้อยเอ็ด และตั้งเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดร้อยเอ็ด (ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์) ซึ่งภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย

เนื่องจากโรงเรียนประจำจังหวัดร้อยเอ็ดเปิดสอนเฉพาะนักเรียนชาย จึงได้มีการจัดตั้งโรงเรียนประจำจังหวัดหญิงขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๖๒ โดยได้แยกออกมารทำการเรียนการสอนบริเวณนอกคุเมืองทางทิศใต้ ซึ่งปัจจุบันคือ โรงเรียนสตรีศึกษา ต่อมาวัดร้อยเอ็ดพยาบาลส่งเสริมการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากขึ้น โดยได้จัดตั้งโรงเรียนวิสามัญประจำจังหวัดทุกอำเภอในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ จนกระทั่งปัจจุบันจังหวัดร้อยเอ็ดมีการจัดการศึกษาในทุกระดับการศึกษาทั้งระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษานอกโรงเรียน ทั้งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับอุดมศึกษา

- มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
- มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

๑.๖ เอกลักษณ์ประจำจังหวัดร้อยเอ็ด

ตราประจำจังหวัด : เป็นรูปศาลาหลักเมืองประดิษฐาน ณ กลางบึงพลาญชัยเบื้องหลังเป็นรูปพระมหาเจดีย์ชัยมงคล โดยมีกรอบวงกลมเป็นรูปวงข้าวล้อมรอบ

ดอกไม้ประจำจังหวัด: อินทนิลbg

เครื่องดนตรีประจำจังหวัด : โหนด

คำขวัญประจำจังหวัดร้อยเอ็ด

สิบเอ็ดประดู่เมืองงาม เรืองนามพระสูงใหญ่ ผ้าไหมสาเกต บุญผะเหวดประเพณีมหาเจดีย์ชัย
มงคล งานน่ายลึงพลาญชัย เขตกว้างไกลโลกลือชาข้าวหอมมะลิ

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในจังหวัดร้อยเอ็ด

หอโหวดชนเมือง ร้อยเอ็ด

หอโหวดนี้ จะมีความสูง ๑๐๑ เมตร ฐานล่างกว้าง ๓๐ เมตร ยอดโหวดกว้าง ๒๐ เมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด ๓,๖๒๑ ตารางเมตร เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดร้อยเอ็ด เทียบเท่าอาคารสูง ๓๕ ชั้น สำหรับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ร้านอาหาร กิจกรรมต่าง ๆ และชั้นที่ชุมเมืองได้คือชั้นที่ ๒๘-๓๔ โดยนักท่องเที่ยวสามารถชมความงามตาม ความมีเสน่ห์ของเมืองร้อยเอ็ดได้รอบทิศ แบบ ๓๖๐ องศา ส่วนพื้นที่อาคารชั้นที่ ๓๕ เป็นพื้นที่ประดิษฐานพระพุทธมิ่งเมืองมงคลพระพุทธรูปประจำจังหวัดร้อยเอ็ด

บึงพลากญชัย

บึงพลาญชัยตั้งอยู่ในอำเภอเมืองร้อยเอ็ด เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด มีสถาปัตยกรรมแบบไทยโบราณ ๒ แสนตารางเมตร เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่พักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกายของประชาชนที่สวยงาม ไม่แพ้ต่างประเทศ ตกแต่งด้วยสวนดอกไม้สวยงาม และพันธุ์ไม้น้อยใหญ่ให้ร่มรื่น เย็นสบาย มีพระพุทธโคดม ศาสดาสิริพัฒนาบึงพลาญชัย องค์ใหญ่ สวยงาม

เจดีย์มหามงคลบัว

ที่นี่สร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์แด่หลวงตามหาบัว ภูมิสัมปันโน ตั้งอยู่ในพื้นที่กว้างถึง ๔๐ ไร่ เป็นเจดีย์สีทองขนาดใหญ่เด่นสะดุตตา ด้านหน้ามีระนาบว่างใหญ่ ด้านในเจดีย์ แบ่งเป็น ๕ ชั้น มีลักษณะเหมือนพิพิธภัณฑ์ กีริยาบวรณะ โดยรวมทั้งเพลงไทย พื้นบ้านอีสาน หนังสือธรรมะ และรูปเหมือน ของพระเกจิอาจารย์ซึ่งดังอีกมากมาย

น้ำตกถ้ำโสดา

เรียกว่านี่คือสถานที่ เที่ยวร้อยเอ็ด ซึ่ง มีความเป็นธรรมชาติแปลกดตาและไม่ซ้ำใคร เพราะเป็นน้ำตกที่คุณสามารถเดินชมได้ทั้งจาก ด้านหน้าและด้านใน เพราะมีบริเวณชั้ง่อน หินส่วนหนึ่งเว้าเข้าไปคล้ายกับถ้ำหลังม่าน น้ำตก ภายในมีพระพุธรูปประดิษฐานไว้ให้ ผู้คนได้แวงไปกราบขอพรเพื่อความเป็นมงคล ใกล้กันยังมีเจดีย์หินที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

ปรางค์กู่

ปรางค์กู่แห่งนี้ได้รับขึ้นทะเบียนให้เป็น โบราณสถานของชาติไปตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๗๘ มี ลักษณะเป็นอาคารศิลปะและสร้างด้วยศิลปะแบบ ขอมโบราณ ที่เชื่อกันว่ามีความคล้ายคลึงกับ ลักษณะของสิ่งก่อสร้างที่เรียกว่าໂຮຍາສາລາ ซึ่งมีอยุ่กามายในสมัยที่ขอมเรืองอำนาจ

วัดผาน้ำทิพย์เทพประสิทธิวนาราม

วัดสวยที่ไม่ควรพลาดของเมืองร้อยเอ็ด โดยเด่นด้วยพระมหาเจดีย์ชัยมงคล เจดีย์ขนาดใหญ่ที่มีลักษณะงดงามมากที่สุดแห่งหนึ่งของไทย เป็นเจดีย์สีขาว ตอกแต่งขอบและตริตายด้วยสีทองอร่าม สูง กว้าง และยาว ๑๐๑ เมตร มีหั้งหมด ๖ ชั้น ยอดฉัตรทองคำใช้ทองคำน้ำหนัก ๖๐ กิโลกรัม

วัดบุรพาภิราม

เป็นวัดสำคัญของเมืองร้อยเอ็ด ดังที่ปรากฏในคำขวัญประจำจังหวัด ท่อนหนึ่งว่า "เรื่องนามพระสูงใหญ่" โดยวัดนี้มีฐานะเป็นพระราชวรมหลวง ชั้นตรี ชนิดสามัญ เป็นสถานที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปปางประทานพรที่สูงที่สุดในประเทศไทย มีนามว่า พระพุทธรัตนมงคลมหามนูนี หรือหลวงพ่อใหญ่ มีความสูงมากถึง ๖๗ เมตร ๔๕ เซนติเมตร

ตารางที่ ๑.๑ : แสดงเขตการปกครอง

หน่วยการปกครอง	ครัวเรือน	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาล	อบต.	ห่างจาก จว. (กม.)
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด	๔๐,๔๗๙	๑๕	๗๗	๗	๓	๑๒	-
อำเภอสละภูมิ	๒๘,๐๑๒	๑๙	๙๙	-	๙	๙	๓๒
อำเภอวชิรบุรี	๑๗,๔๙๑	๑๒	๙๑	-	๔	๙	๑๒
อำเภอพนพอง	๒๗,๓๐๙	๑๔	๑๖๐	-	๓	๑๒	๔๗
อำเภอพนมไพร	๑๗,๔๐๖	๓๓	๑๔๓	-	๒	๑๒	๖๔
อำเภออาจสามารถ	๑๗,๓๔๖	๑๐	๓๕๕	-	๑	๑๐	๓๔
อำเภอสุวรรณภูมิ	๒๘,๐๓๗	๑๕	๑๕๗	-	๔	๑๒	๕๒
อำเภอเกษตรธารวิสัย	๒๕,๔๔๒	๓๓	๑๕๑	-	๓	๑๒	๔๘
อำเภอจตุรพักตรพิมาน	๑๙,๔๙๙	๑๒	๖๖	-	๗	๖	๒๖
อำเภอหนองพอก	๑๖,๒๗๐	๙	๑๐๐	-	๒	๙	๗๓
อำเภอเมียวดี	๔,๔๑๐	๔	-	-	๔	-	๗๒
อำเภอโพธីชัย	๓๓,๗๔๐	๙	๖๖	-	๔	๖	๕๓
อำเภอจังหาร	๑๒,๓๐๙	๙	๔๓	-	๔	๔	๑๐
อำเภอปทุมรัตต์	๑๒,๗๔๒	๙	๔๙	-	๑	๙	๗๖
อำเภอเมืองสรวง	๔,๖๖๗	๕	-	-	๔	-	๒๖
อำเภอพนทรราย	๖,๐๓๗	๕	๔๓	-	๑	๔	๘๒
อำเภอศรีสมเด็จ	๙,๓๒๓	๙	๙๒	-	-	๙	๑๗
อำเภอเชียงขวัญ	๖,๘๔๖	๖	๖๖	-	-	๖	๑๒
อำเภอหนองยี่	๔,๗๐๑	๔	๓๗	-	๑	๓	๗๔
อำเภอทุ่งเขาหลวง	๔,๔๐๑	๔	๔๑	-	-	๔	๒๖
รวม	๓๓๙,๓๗๕	๑๙๓	๑,๗๕๖	๑	๕๘	๑๔๔	๙๔๐

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดร้อยเอ็ด

หมายเลขอรหัสที่สำคัญ

ที่ว่าการอำเภอ	โทร. ๐๔๓๔๑ ๑๖๘๙
โรงพยาบาลร้อยเอ็ด	โทร. ๐๔๓๔๑ ๑๓๓๖
เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	โทร. ๐ ๔๓๔๑ ๑๒๒๒, ๐ ๔๓๔๑ ๑๔๗๐
ประชาสัมพันธ์จังหวัด	โทร. ๐ ๔๓๔๑ ๕๓๗๔, ๐ ๔๓๔๑ ๗๑๗๗
สถานีตำรวจนครบาล	โทร. ๐ ๔๓๔๑ ๑๙๖๖, ๑๙๑, ๐ ๔๓๔๑ ๓๕๓๖,
สถานีขนส่ง	โทร. ๐ ๔๓๔๑ ๑๙๓๙
ตำรวจท่องเที่ยว	โทร. ๑๑๕๕, ๐ ๔๓๒๓ ๖๘๓๗-๘
ท่าอากาศยาน	โทร. ๐ ๔๓๔๑ ๘๒๕๕, ๐๐๔๓๔๑ ๘๒๕๕

โรงพยาบาลในจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับที่	ส่วนราชการ (ชื่อโรงพยาบาล ที่พัก)	หมายเลขโทรศัพท์
๑	โรงพยาบาลร้อยเอ็ดชิตี้	๐-๔๓๕๒-๐๓๔๗, ๐-๔๓๕๒-๐๔๐๐
๒	โรงพยาบาลใหม่ไทยร้อยเอ็ด	๐-๔๓๕๑-๑๐๓๙, ๐-๔๓๕๑-๑๗๓๖
๓	โรงพยาบาลสากลตุนคร	๐-๔๓๕๑-๗๙๔๑, ๐-๔๓๕๑-๗๙๓๗
๔	โรงพยาบาลเพชรรัตน์การเด็นท์	๐-๔๓๕๑-๘๐๐๘-๙, ๐-๔๓๕๑-๘๐๐๐
๕	โรงพยาบาลแคนคำ	๐-๔๓๕๒-๐๐๔๔
๖	โรงพยาบาลบัวทอง	๐-๔๓๕๑-๑๔๔๒
๗	โรงพยาบาลศิริมิตร	๐-๔๓๕๑-๑๐๒๖
๘	โรงพยาบาล สจ(บังกะโล สจ)	๐-๔๓๕๑-๑๐๓๕, ๐-๔๓๕๑-๓๘๘๕-๖
๙	โรงพยาบาลสายทิพย์	๐-๔๓๕๑-๔๐๒๙, ๐-๔๓๕๑-๗๙๔๑
๑๐	โรงพยาบาลพรทอง	๐-๔๓๕๑-๑๒๒๗
๑๑	โรงพยาบาลบรรจง	๐-๔๓๕๑-๑๗๓๗
๑๒	โรงพยาบาลร่มอินทนิน ปาร์ค	๐-๔๓๕๑-๖๑๑๑, ๐-๔๓๕๒-๓๔๔๔
๑๓	โรงพยาบาลนันทร กรีนปาร์ค	๐-๔๓๕๑-๖๖๖๐
๑๔	โรงพยาบาลวันโอลิมปิกอินน์	๐-๔๓๕๒-๔๔๑๑-๒
๑๕	พโลยชุมพูพาร์ตเม้นท์	๐-๔๓๕๒-๐๕๐๒
๑๖	โรงพยาบาลมายເຫັສ	๐-๔๓๕๑-๑๕๑๔
๑๗	แฟรี่ ໂຮເຕີລ	๐-๔๓๕๒-๐๗๙๕
๑๘	นพรัตน์ แม่นชั่น	๐-๔๓๕๒-๓๗๗๐-๑
๑๙	โรงพยาบาลสโขເຕີລ	๐-๔๓๕๒-๒๔๕๑
๒๐	โรงพยาบาลปทุมรัตน์	๐-๔๓๕๑-๔๓๗๗
๒๑	พรรณณภูวนา รีสอร์ท	๐-๔๓๕๑-๓๘๒๒
๒๒	โรงพยาบาลโกลเด้นເຫັສ	๐-๔๓๕๑-๒๑๓๗

สถานีวิทยุกระจายเสียง

ลำดับที่	ส่วนราชการ / สถานีวิทยุ	หมายเลขโทรศัพท์
๑	สถานีวิทยุกระจายเสียงกองทัพ ภาคที่ ๒	๐-๔๓๕๑-๑๙๕๕
๒	สถานีวิทยุกระจายเสียง อ.ส.ม.ท. จังหวัด	๐-๔๓๕๒-๔๐๒๐
๓	สถานีวิทยุกระจายเสียงตำราวจภูร ภาค ๔	๐-๔๓๕๑-๑๗๕๕
๔	สถานีวิทยุกระจายเสียงกรมป่าไม้	๐-๔๓๕๑-๙๒๗๗๓-๓
๕	สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	๐-๔๓๕๑-๑๗๖๙
๖	สถานีวิทยุกระจายเสียง จส.๓ ร้อยเอ็ด	๐-๔๓๕๑-๑๖๓๕

ธนาคารในจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับ	ส่วนราชการ / ชื่อธนาคาร	หมายเลขโทรศัพท์
๑	ธนาคารกรุงไทย	๐-๔๓๕๑-๕๓๓๕
๒	ธนาคารกสิกรไทย - สำนักงานเขตฯ - สาขาถนนเทวะภิบาล	๐-๔๓๕๑-๑๒๓๖
๓	ธนาคารทหารไทย	๐-๔๓๕๑-๑๖๑๒
๔	ธนาคารนครหลวงไทย	๐-๔๓๕๑-๓๕๗๐
๕	ธนาคารมหานคร	๐-๔๓๕๑-๑๑๑๑
๖	ธนาคารศรีนคร	๐-๔๓๕๑-๕๕๙๐-๑๗
๗	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	๐-๔๓๕๑-๑๕๑๕-๖
๘	ธนาคารอาคารสงเคราะห์	๐-๔๓๕๑-๔๙๐๘
๙	ธนาคารไทยพาณิชย์	๐-๔๓๕๑-๑๒๘๔
๑๐	ธนาคารกรุงเทพ สำนักงานเขตฯ	๐-๔๓๕๑-๑๐๙๓
๑๑	ธนาคารเพื่อการเกษตร (ช.ก.ส.)	๐-๔๓๕๒-๐๔๒๑
๑๒	ธนาคารออมสิน	๐-๔๓๕๒-๐๓๔๒
๑๓	ธนาคารเอเชีย	๐-๔๓๕๑-๕๘๕๐

โรงพยาบาลในจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับที่	ส่วนราชการ / ชื่อโรงพยาบาล	เบอร์โทรศัพท์
๑	โรงพยาบาลกรุงเทพจุรีเวช	๐-๔๓๕๑-๗๑๑๑
๒	โรงพยาบาลร้อยเอ็ดรัตนบุรี	๐-๔๓๕๒-๗๑๗๑,
๓	โรงพยาบาลร้อยเอ็ด	๐-๔๓๕๑-๘๒๐๐
๔	โรงพยาบาลเกษตรวิถี	๐-๔๓๕๔-๘๐๗๔
๕	โรงพยาบาลจตุรพัตรพิมาน	๐-๔๓๕๔-๑๐๗๓
๖	โรงพยาบาลรัชชบุรี	๐-๔๓๕๙-๔๗๘๔
๗	โรงพยาบาลปทุมรัตต์	๐-๔๓๕๔-๗๐๗๓
๘	โรงพยาบาลพนพรม	๐-๔๓๕๙-๑๓๒๑-๒
๙	โรงพยาบาลโพธิ์ชัย	๐-๔๓๕๑-๔๐๗๓
๑๐	โรงพยาบาลโนนทราย	๐-๔๓๕๙-๔๕๐๗๓
๑๑	โรงพยาบาลโนนหงส์	๐-๔๓๕๗-๑๓๒๑-๒
๑๒	โรงพยาบาลเมียวดี	๐-๔๓๕๗-๗๐๗๓
๑๓	โรงพยาบาลเมืองสรวง	๐-๔๓๕๙-๗๐๗๓-๔
๑๔	โรงพยาบาลสุวรรณภูมิ	๐-๔๓๕๔-๑๓๒๒
๑๕	โรงพยาบาลเสลภูมิ	๐-๔๓๕๕-๑๓๙๙-๓
๑๖	โรงพยาบาลหนองพอก	๐-๔๓๕๗-๗๐๗๓-๔
๑๗	โรงพยาบาลอาชสมารถ	๐-๔๓๕๙-๔๐๗๔